EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

15. detsember 2005 *

Liidetud kohtuasjades C-151/04 ja C-152/04,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel tribunal de police de Neufchâteau (Belgia) 16. jaanuari 2004. aasta otsustega esitatud eelotsusetaotlused, mis saabusid Euroopa Kohtusse 25. märtsil 2004, kriminaalasjas

Claude Nadin'i,

Nadin-Lux SA (C-151/04)

ja

Jean-Pascal Durré (C-152/04)

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

süüdistuses,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud K. Schiemann, N. Colneric (ettekandja), J. N. Cunha Rodrigues ja E. Levits,

kohtujurist: F. G. Jacobs,
kohtusekretär: ametnik K. Sztranc,

arvestades kirjalikus menetluses ja 24. veebruaril 2005 toimunud kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— J.-P. Durré, esindaja: advokaat J.-F. Cartuyvels,

— Belgia valitsus, esindaja: E. Dominkovits, keda abistas advokaat B. van de Walle de Ghelcke,

— Soome valitsus, esindajad: T. Pynnä ja A. Guimaraes-Purokoski,

— Ühendkuningriigi valitsus, esindajad: C. White ja K. Manji, keda abistas *barrister* P. Whipple,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: D. Martin ja N. B. Rasmussen,

olles 26. mai 2005. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlused käsitlevad EÜ artiklite 10, 39, 43 ja 49 tõlgendamist.

2 Need taotlused esitati kahe kriminaalasja raames Belgias elavate C. Nadini ja J.-P. Durré vastu seoses Belgia õigusnormide rikkumisega, mille kohaselt on kohustuslik Belgias registreerida äriühingule kuuluvad sõidukid, mille on nende kasutusse andnud nende tööandjaks olevad teises liikmesriigis asutatud äriühingud.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

3 EÜ artiklis 10 on sätestatud:

„Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud üld- või erimeetmed, et tagada nende kohustuste täitmine, mis tulenevad käesolevast lepingust või ühenduse institutsioonide võetud meetmetest. Nad aitavad kaasa ühenduse eesmärkide saavutamisele.

Liikmesriigid hoiduvad kõigist meetmetest, mis võiksid kahjustada käesoleva lepingu eesmärkide saavutamist."

4 EÜ artiklis 39 on sätestatud:

„1. Tagatakse töötajate liikumisvabadus ühenduse piires.

2. Selline liikumisvabadus nõuab igasuguse kodakondsusel põhineva liikmesriikide töötajate diskrimineerimise kaotamist nii töölevõtmisel, töö tasustamisel kui ka muude töötingimuste puhul.

3. Alludes piirangutele, mis on õigustatud avaliku korra, avaliku julgeoleku või rahvatervise seisukohalt, toob see endaga kaasa õiguse:

a) võtta vastu tegelikult tehtud tööpakkumisi;

b) liikuda sel eesmärgil vabalt liikmesriikide territooriumil;

c) viibida liikmesriigis, et seal töötada kooskõlas selle riigi kodanike töösuhteid reguleerivate õigus- ja haldusnormidega;

d) jääda liikmesriigi territooriumile pärast selles riigis töötamist kooskõlas tingimustega, mis lülitatakse komisjoni poolt koostatavatesse rakendusmäärustesse.

Käesoleva artikli sätted ei hõlma avalikku teenistust."

5 EÜ artiklis 43 on sätestatud:

„Allpool esitatud sätete kohaselt keelatakse piirangud, mis kitsendavad liikmesriigi kodaniku asutamisvabadust teise liikmesriigi territooriumil. Niiviisi keelatakse ka

piirangud, mis takistavad mis tahes liikmesriigi territooriumile asunud liikmesriigi kodanikel rajada esindusi, filiaale ja tütarettevõtjaid.

Kui kapitali käsitleva peatüki sätetest ei tulene teisiti, hõlmab asutamisvabadus õigust alustada ja jätkata tegutsemist füüsilisest isikust ettevõtjana ning asutada ja juhtida ettevõtjaid, eriti äriühinguid artikli 48 teises lõigus määratletud tähenduses, neil tingimustel, mida oma kodanike jaoks sätestab selle riigi õigus, kus niisugune asutamine toimub."

6 EÜ artikli 49 esimeses lõigus on sätestatud:

„Järgnevate sätete kohaselt keelatakse ühenduse piires teenuste osutamise vabaduse piirangud liikmesriikide kodanike suhtes, kes asuvad mõnes teises ühenduse riigis kui see isik, kellele teenuseid pakutakse."

Siseriiklikud õigusnormid

7 20. juuli 2001. aasta kuningliku dekreedi sõidukite registreerimisest (*Moniteur belge*, 8.8.2001, lk 27031) artiklis 1 on täpsustatud:

„Käesolevas dekreedis kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

27° püsiv asukoht

— kestev ja materiaalne asukoht, kus asub juriidilise isiku asukoht või peamine juhtimisorgan või kus üks või enam selle organitest saavad kokku ja võtavad vastu otsused, või koht, kus toimub üks tema majandustegevuse või tegevusala tegevustest või kus seda isikut esindavad üks või enam füüsilist isikut, kes tegutsevad tema nimel või tema arvel."

8 Selle dekreedi artiklis 3 on sätestatud:

„§ 1. Belgias elavad isikud registreerivad mootorsõidukid, mida nad soovivad Belgias liikluses kasutada, artiklis 6 ette nähtud autoregistrikeskuses, isegi kui need mootorsõidukid on juba välisriigis registreeritud.

Belgias elamine tähendab, et need isikud täidavad järgmised tingimused:

a) isik on kantud mõne Belgia omavalitsusüksuse rahvastikuregistrisse;

b) isik on registreeritud mõnda Belgia äriregistrisse või Belgia käsitööliste registrisse kui füüsiline või juriidiline isik;

c) juriidiline isik, kes ei ole registreeritud mõnda Belgia äri- või käsitööliste registrisse, on asutatud rahvusvahelise, välisriigi või Belgia õiguse alusel ning tal on Belgias püsiv asukoht, kus mootorsõidukit hallatakse või kasutatakse.

§ 2. Välisriigis registreeritud ja §-is 1 märgitud isikute poolt liikluses kasutatavate mootorsõidukite registreerimine on Belgias kohustuslik järgmistel juhtudel:

[...]

2° mootorsõiduki puhul, mida füüsiline isik kasutab oma kutsetegevuse harrastamiseks ja mis on registreeritud välisriigis välismaise omaniku nimel, kellega seda isikut seob tööleping; mootorsõidukis peab olema ametiasutuse poolt väljastatud tõend, mis märgib ära käibemaksu maksmise [edaspidi „käibemaksutõend"]; rahandusministeerium kehtestab sellise mootorsõiduki üksikasjalikud kasutustingimused".

9 Belgia maksuameti 3. mai 2000. aasta ringkirja nr 1/2000 pealkirjaga „Mootorsõidukite kasutamine Belgias — ülekandmise ja mitteülekandmise kord" artiklis 14 on sätestatud:

„Siin sätestatud sõidukid on kõik mootorsõidukid, mis ettevõtjale kuuluvate sõidukitena ei vasta eespool punktis 12 esitatud määratlusele. Tegu on muu hulgas sõiduautodega, segasõidukitega, minibussidega, maastikuautodega jne.

Kui Belgias elavad füüsilised isikud kasutavad selliseid mootorsõidukeid teises liikmesriigis asutatud tööandja käsul kutsetegevuse vajadusteks, kohaldatakse neile mootorsõidukitele käibemaksukoodeksi artikli 12a lõike 2 punkti 7 alusel mitteülekandmise korda, niivõrd kui oleks kohaldatav ajutise impordi protseduur koos täieliku impordimaksudest vabastusega, kui mootorsõiduk oleks Belgiasse toodud kolmandast riigist. Belgias elav töötaja võib seda mootorsõidukit kasutada isiklikuks otstarbeks, niivõrd kui sellel isiklikuks otstarbeks kasutamisel on kutsealase kasutamisega võrreldes kaasnev ja juhuslik laad ning see kasutamine on ette nähtud töölepingus.

Nende mootorsõidukitega seoses saab ajutise impordi suhtes kehtivat maksuvabastuse erikorda ning *ipso facto* mitteülekandmise korda lugeda kohaldatavaks üksnes siis, kui see vastab punktis 15 sätestatud rangetele nõuetele."

10 Ringkirja artiklis 15 loetletakse tingimused, mis tuleb täita, et ajutise impordi protseduuri kohaldataks; seal sätestatakse eelkõige:

„[...]

b) tööandja peab olema mootorsõiduki omanik. Renditud või liisitud autode osas viidatakse eespool punktile 9;

[...]

f) kui kasusaaja on äriühingu juhtkonda kuuluv isik (tegevdirektor või nõukogu liige), võib ta erinormidele tugineda üksnes siis, kui ta on töötaja staatuses ja seega näitab, et esineb tõeline alluvussuhe tema ja äriühingu vahel. Alluvussuhte olemasolu tähendab, et ettevõtja juhataja näitab, et ta on allutatud teise volitatud isiku või äriühingu organi (nõukogu, juhatus [...]) võimule, kellel on juhtpositsioon, mille suhtes tal puudub igasugune otsustav mõju. Mingil juhul ei või erikorrale tugineda üheisikulised äriühingud, äriühingu asutajaliikmed ega peamised aktsionärid."

11 Ringkirja artikli 9 esimeses lauses on sätestatud:

„Kui välismaine tööandja annab renditud või liisitud mootorsõiduki töötaja/Belgias elava isiku käsutusse, kellele võidakse kohaldada järgnevates punktides 14 ja 15 kirjeldatud erikorda, on sellel töötajal võimalus taotleda neis punktides märgitud tingimustel tõendit, kui ta täidab seal esitatud formaalsused."

12 Belgias on erinevad mootorsõidukimaksud tihedalt seotud registreerimisega. Seetõttu on mootorsõidukid registreerimise korral allutatud kasutusele võtmise maksule vastavalt seaduse code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus (tulumaksuga võrdsustatud maksude koodeks, edaspidi „CTA") artikli 94 esimese lõigu punktile 1.

13 Selles sättes on ette nähtud:

„Riigi kasuks kehtestatakse tulumaksuga võrdsustatud maks, mida makstakse:

1° sõiduautodelt, segasõidukitelt, minibussidelt, mootorratastelt, nagu neid sõidukeid on määratletud mootorsõidukite ja nende haagiste registreerimist käsitlevates õigusnormides, ja osas, kus nimetatud sõidukitele on või peab olema väljastatud erinev registreerimistunnistus kui „proovi-", „müügi-" või ajutine, välja arvatud nende õigusnormide raames väljastatud rahvusvaheline registreerimistunnistus."

14 CTA artikli 99 lõikes 1 on selle kohta sätestatud:

„Artikli 94 lõikes 1 märgitud sõidukite osas eeldatakse, et need on võetud Belgias liikluses kasutusse hetkest, kui need on registreeritud või tuleb registreerida maanteeameti registris".

15 Mootorsõidukimaksu kehtestavas CTA artiklis 21 on sätestatud:

„Maksu peavad maksma füüsilised või juriidilised isikud, kes on või peavad olema kantud registreerimistunnistusele, nii kaua, kui see sõiduk on või peab olema registreeritud selle isiku nimele mootorsõidukite registreerimise ameti registris.

Esimeses lõigus märgitud sõidukid on sõiduautod, segasõidukid, aeglased segasõidukid, minibussid, kiirabiautod, mootorrattad, kolmerattalised mootorsõidukid, neljarattalised mootorsõidukid, veoautod, aeglased veoautod, paadihaagised, haagissuvilad, autosuvilad, haagised ja poolhaagised, mille registrimass on kuni 3500 kg."

Põhikohtuasjad ja eelotsuse küsimus

Kohtuasi C-151/04

16 Belgias elav Belgia kodanik C. Nadin töötab Luksemburgis äriühingu Nadin-Lux SA tegevjuhina.

17 21. märtsil 2002 kontrollis teda Belgias tolli- ja aktsiisiamet ajal, kui ta juhtis Luksemburgi Suurhertsogiriigis registreeritud sõidukit, mille omanik on Luksemburgis asutatud äriühing Crédit Lease SA.

18 Eelotsusetaotluse esitanud kohtus toimunud kriminaalmenetluse käigus teatas ta, et mootorsõiduki oli ostnud äriühing Nadin-Lux SA, ta ise kirjutas tellimislehele alla ning mootorsõiduki eest maksis äriühing Crédit Lease SA. Tal oli rendileping ligi 42 kuu pikkuseks perioodiks, mis algas 2000. aasta jaanuaris.

19 Eelotsusetaotlusele lisatud toimikust ilmneb, et huvitatud isik taotles käibemaksutõendit, ent talle keelduti seda väljastamast põhjusel, et äriühing oli ta tööle võtnud nõukogu liikmena.

20 Teda süüdistatakse selles, et ta kasutas 21. märtsil 2002 oma kutsetegevuse harrastamiseks mootorsõidukit, mis oli registreeritud välisriigis välismaise omaniku nimel, millega teda seob tööleping, ilma et tal oleks mootorsõidukis olnud käibemaksutõendit.

21 C. Nadin väidab, et teda tuleb lugeda ühenduse töötajaks.

Kohtuasi C-152/04

22 Belgias elav Belgia kodanik J.-P. Durré töötab Luksemburgis äriühingus Delisalade SA.

23 15. märtsil 2002 kontrollis teda Belgias tolli- ja aktsiisiamet ajal, kui ta juhtis Luksemburgi Suurhertsogiriigis Delisalade SA nimel registreeritud mootorsõidukit.

24 Kontrolli käigus esitas J.-P. Durré tööandja tõendi mootorsõiduki kasutamise kohta, see tõend oli viseeritud Luksemburgi sotsiaalkindlustusameti poolt. Huvitatud isiku ja tema tööandja vahel sõlmitud tööleping nägi ette, et tööandja annab töötaja käsutusse mootorsõiduki, mida viimane võib lisaks ka isiklikuks otstarbeks kasutada. J.-P. Durrél ei olnud käibemaksutõendit.

25 Algul oli Delisalade SA ainuisikuline täisühing, mille asutas J.-P. Durré, seejärel muudeti see 1997. aastal aktsiaseltsiks, milles huvitatud isik on vähemusaktsionär ja juhataja.

26 J.-P. Durréd süüdistatakse selles, et ta jättis 15. märtsil 2002 ehk ajal, kui ta elas Belgias, registreerimata mootorsõiduki, mida ta soovis Belgias liikluses kasutada, kuigi see mootorsõiduk oli juba välisriigis registreeritud.

27 Ka J.-P. Durré väitis, et teda tuleb lugeda ühenduse töötajaks.

28 Neil asjaoludel otsustas Tribunal de police de Neufchâteau menetluse mõlemas asjas peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas EMÜ asutamislepingu artiklitega 10, 39, 43 ja 49 on vastuolus, kui liikmesriik võtab vastu meetme, millega tema territooriumil elavat töötajat kohustatakse seal mootorsõidukit registreerima, kuigi see mootorsõiduk kuulub tema tööandjale, kes on teises liikmesriigis asutatud äriühing ja kellega seda töötajat seob tööleping, ent kus ta on osaliselt ka aktsionäri, juhataja, tegevjuhi või sellega analoogses seisundis?"

Eelotsuse küsimus

29 Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib sisuliselt, kas EÜ artiklitega 10, 39, 43 ja 49 on vastuolus esimeses liikmesriigis selle liikmesriigi elanikule kehtestatud kohustus registreerida selles riigis äriühingule kuuluv sõiduk, mille teda tööle võtnud äriühing

andis tema käsutusse, kui töölepingu alusel töötav töötaja on ühtlasi ka selle äriühingu aktsionär, juhataja või tegevdirektor.

Töötaja või füüsilisest isikust ettevõtja staatus

30 Töötajad kuuluvad EÜ artikli 39 kohaldamisalasse, füüsilisest isikust ettevõtjad aga EÜ artikli 43 kohaldamisalasse.

31 Kuna EÜ artikli 39 tähenduses on töösuhte oluliseks iseloomustajaks asjaolu, et isik osutab teatava aja jooksul teisele isikule tema juhtimise all teenuseid, mille eest ta saab tasu, siis tuleb EÜ artikli 43 tähenduses füüsilisest isikust ettevõtja tegevuseks lugeda isiku tegevust väljaspool alluvussuhet (vt 20. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-268/99: Jany jt, EKL 2001, lk I-8615, punkt 34 ja viidatud kohtupraktika).

32 Euroopa Kohus ei pea kindlaks määrama, kas põhikohtuasjades eksisteerib alluvussuhe.

33 Kuna asjaomased õigusnormid lubavad Belgias elaval töötajal liigelda Belgia territooriumil teises liikmesriigis asutatud tööandja poolt tema käsutusse antud äriühingule kuuluva sõidukiga ilma kohustuseta seda registreerida, siis tuleb uurida, kas selle võimaluse välistamine füüsilisest isikutest ettevõtjate jaoks on vastuolus EÜ artikliga 43.

Füüsilisest isikust ettevõtjate liikumisvabaduse piirangud

34 EÜ asutamislepingu töötajate liikumisvabadust käsitlevad sätted on mõeldud liikmesriikide kodanike jaoks kogu Euroopa Ühenduse piires mis tahes erialase töö tegemise lihtsustamiseks ja nendega on vastuolus meetmed, mis võivad kahjustada nende kodanike huve, kes soovivad teostada majandustegevust mõne teise liikmesriigi territooriumil (vt 15. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-464/02: komisjon *v.* Taani, EKL 2005, lk I-7929, punkt 34 ja viidatud kohtupraktika).

35 Õigusnormid, mis takistavad või üritavad takistada liikmesriigi kodanikel lahkuda päritoluriigist, et kasutada oma õigust liikumisvabadusele, kujutavad järelikult endast selle vabaduse piirangut, isegi kui neid kohaldatakse sõltumatult asjaomaste töötajate kodakondsusest (15. detsembri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-415/93: Bosman, EKL 1995, lk I-4921, punkt 96 ja eespool viidatud kohtuotsus komisjon *v.* Taani, punkt 35).

36 Seoses kohustusega registreerida Taanis äriühingule kuuluv sõiduk, mis anti Taanis elavate tööliste käsutusse teises liikmesriigis asutatud äriühingu poolt, on Euroopa Kohus juba leidnud, et selline kohustus kujutab töötajate liikumisvabaduse piirangut (vt eespool viidatud kohtuotsus komisjon *v.* Taani, punktid 46 ja 52). Pole kahtlust, et selline registreerimiskohustus nagu põhikohtuasjades kujutab isikute liikumisvabaduse piirangut ka siis, kui selline kohustus on kehtestatud füüsilisest isikust ettevõtjatele.

37 Nimetatud kohustus piirab Belgias elavate isikute tegutsemist füüsilisest isikust ettevõtjana teistes liikmesriikides ja võib seega heidutada neid isikuid kasutamast oma õigust liikumisvabadusele.

38 Vastupidi Belgia valitsuse väidetele ei kaota registreerimiskohustus oma piiravat laadi seetõttu, et teises liikmesriigis asutatud äriühing võib saada äriühingule kuuluva sõiduki registreerimise enda nimel ka Belgias, ilma et tal peaks seal olema püsiv asukoht, et vältida seda, et juhtkonda kuuluv isik ise oleks kohustatud seda registreerima.

39 Selline meede võiks olla lubatud ainult EÜ artikli 46 lõikes 1 sõnaselgelt välja toodud eranditena või kui sellel oleks asutamislepinguga kooskõlas olev õiguspärane eesmärk ja seda õigustaks ülekaalukas avalik huvi. Kui see nii ka oleks, peaks nende meetmete kohaldamine olema siiski suunatud kõnealusele eesmärgile ega tohiks ületada selle saavutamiseks vajalikku (vt analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus komisjon *v.* Taani, punkt 53 ja viidatud kohtupraktika).

Isikute liikumisvabaduse piiramise põhjendused

40 Arvestamata teatud erandeid, mis on käesolevas asjas tähtsusetud, ei ole mootorsõidukite maksustamist ühtlustatud. Liikmesriigid on seega vabad maksude üle otsustama, jäädes ühenduse õigusega sätestatud piiridesse (21. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas C-451/99: Cura Anlagen, EKL 2002, lk I-3193, punkt 40).

41 Eespool viidatud kohtuotsuse komisjon *v.* Taani punktidest 75–78 tuleneb, et riik võib maksule allutada need sõidukid, mis on antud seal elava töötaja käsutusse ja mis

kuuluvad teises liikmesriigis asuvale äriühingule, kui seda sõidukit kavatsetakse kasutada peamiselt alaliselt Taanis või kui seda tegelikult nii kasutatakse.

42 Siseriiklik kohtunik peab hindama, kas asjaomased töötajad on nende käsutusse antud sõidukeid sel viisil kasutanud.

43 Eitava vastuse korral on selline registreerimiskohustus nagu põhikohtuasjades vastuolus isikute liikumisvabaduse põhimõttega ning käesolevates asjades esitatud argumendid, eriti Belgia valitsuse omad, ei saa sellist kohustust õigustada.

44 Esiteks tuleneb eelkõige eespool viidatud kohtuotsuse komisjon *v.* Taani punktidest 80 ja 81, et kui käesoleva kohtuotsuse punktis 39 loetletud tingimused ei ole täidetud, siis maksudest kõrvalehoidmise vastase võitlusega ei saa õigustada maksu ja seetõttu ka registreerimiskohustust sellises olukorras nagu põhikohtuasjas.

45 Kuritarvitamise tõkestamisega seoses ilmneb kohtupraktikast ja eelkõige 9. märtsi 1999. aasta otsusest kohtuasjas C-212/97: Centros (EKL 1999, lk I-1459, punkt 24), et liikmesriik võib võtta meetmeid takistamaks seda, et mõned tema kodanikud saaksid asutamislepinguga antud õigusi kuritarvitada ja seeläbi vältida siseriiklike õigusnormide kohaldamist ning et õigustatud isikud saaksid ühenduse õigusnormidest vääralt või ebaõigesti kasu.

46 Siiski ei saa kuritarvitamiseks pidada asjaolu, et Belgias alalist elukohta omav füüsilisest isikust ettevõtja kasutab selle riigi territooriumil äriühingule kuuluvat sõidukit, mille on tema käsutusse andnud tema tööandjaks olev teises liikmesriigis asutatud äriühing (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus komisjon *v.* Taani, punkt 67).

47 Lisaks on Euroopa Kohus juba leidnud, et EÜ artiklid 39 ja 43 tagavad samasuguse õigusliku kaitse (5. veebruari 1991. aasta otsus kohtuasjas C-363/89: Roux, EKL 1991, lk I-273, punkt 23).

48 Usaldusväärset identifitseerimist puudutava argumendiga seoses tuleb sedastada, et kohustus registreerida teises liikmesriigis asutatud äriühingutele kuuluvad sõidukid eesmärgiga tagada nende sõidukite omanike usaldusväärne identifitseerimine ületab selle eesmärgi saavutamiseks vajaliku. Kuna kõikidel liikmesriikidel on sõidukite registreerimissüsteem, on võimalik sõiduki omanik tuvastada sõltumata sõiduki registreerimise liikmesriigist.

49 Liiklusohutust puudutava argumendi osas tuleb märkida, et see kujutab tõepoolest ülekaalukast avalikust huvist lähtuvat põhjust, mis võib õigustada isikute liikumisvabaduse piirangut (vt eespool viidatud kohtuotsus Cura Anlagen, punkt 59).

50 Kui aga sõiduk läbis tehnoülevaatuse ühes liikmesriigis, siis nõuab nõukogu 20. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/96/EÜ mootorsõidukite ja nende haagiste tehnoülevaatust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1997, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/02, lk 514) artikli 3 lõikes 2 esitatud vastavus- ja vastastikuse tunnustamise põhimõte, et kõik teised liikmesriigid tunnustaksid selle kohta välja antud tõendit, ilma et see takistaks neil nõuda täiendavaid teste sõiduki nende territooriumil registreerimiseks, niivõrd kui

nimetatud tõend juba ei hõlma neid teste (eespool viidatud kohtuotsus Cura Anlagen, punkt 62).

51 Kuigi Euroopa Kohus tunnustas täiendavate testide võimalust sõidukite nende territooriumil registreerimiseks, niivõrd kui nimetatud tõend juba ei hõlma neid teste, ei tulene asjaomastest Belgia õigusnormidest, et registreerimiskohustusega soovitakse saavutada nimetatud liiklusohutusega seotud eesmärki.

52 Keskkonnapoliitikat puudutava argumendi osas tuleb märkida, et eespool viidatud kohtuotsuse Cura Anlagen punktist 68 ilmneb tõepoolest, et selline tarbimismaks, mis esines nimetatud kohtuotsuse aluseks olnud asjas, võib taotleda üldiste huvide eesmärki, st heidutada inimesi ostmast või valdamast kõrge kütusekuluga sõidukeid. Siiski, ühest küljest ei ole Ühendkuningriigi valitsus selgitanud, kuidas võib põhikohtuasjades käsitletud registreerimiskohustus kaitsta keskkonda, ja teisest küljest põhjendab Belgia valitsus äriühingule kuuluva sõiduki registreerimiskohustust maksualaste eesmärkidega.

53 Kui äriühingule kuuluvat sõidukit ei kasutata käesoleva otsuse punktis 41 märgitud tingimustel, ei ole ka nimetatud registreerimiskohustus enam põhjendatud olukorras, kus töötaja, keda ei tasustata, võib äriühingule kuuluvat sõidukit kasutada lisaks ka isiklikuks otstarbeks (vt eespool viidatud kohtuotsus komisjon *v.* Taani, punkt 51).

54 Neil asjaoludel ei ole vaja EÜ artikleid 10 ja 49 uurida.

55 Kõiki eelnevaid kaalutlusi silmas pidades tuleb esitatud küsimusele vastata, et EÜ artikliga 43 on vastuolus esimese liikmesriigi selliste õigusnormidega nagu põhikohtuasjades käsitlusel selles liikmesriigis elavale füüsilisest isikust ettevõtjale kehtestatud kohustus selles riigis registreerida äriühingule kuuluv sõiduk, mille tema tööandjaks olev teises liikmesriigis asutatud äriühing andis tema käsutusse, kui see sõiduk ei ole mõeldud peamiselt alaliselt esimeses liikmesriigis kasutamiseks ega seda tegelikkuses nii ei kasutata.

Kohtukulud

56 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotamise siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

EÜ artikliga 43 on vastuolus esimese liikmesriigi selliste õigusnormidega nagu põhikohtuasjades käsitlusel selles liikmesriigis elavale füüsilisest isikust ettevõtjale kehtestatud kohustus selles riigis registreerida äriühingule kuuluv

sõiduk, mille tema tööandjaks olev teises liikmesriigis asutatud äriühing andis tema käsutusse, kui see sõiduk ei ole mõeldud peamiselt alaliselt esimeses liikmesriigis kasutamiseks ja seda tegelikult nii ei kasutata.

Allkirjad